

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

pe un an 10, pe 6

pe 5, pe 3, de alt

pe 250, pe 1 luna 10

pe 5 de Duminică pe

an fl. 2. —

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRATIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNEA

pe un an 10, pe 6

pe 5, pe 3, de alt

pe 250, pe 1 luna 10

pe 5 de Duminică pe

an fl. 2. —

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

pe an 40 franci.

Carol I. Regele României.

Astăzi, când M. S. Imperatul și Regele nostru Francisc Iosif I, prin vizita sa a făcut la București M. Sale Regelui Carol, — a sfârșit legenda „auto-românismului” cu care dușmanii seculari ai neamului român se au căutat să ponegrească sentimentul înăscut de loialitate și fidelitate a poporului român către Monarhul său și casa domnitoare;

astăzi, când prin vizita ce o face Regelui Carol la Petersburg Imperatului lui Nicolae al Rusilor, sunt dați de gol politicianii cari mereu cârtiau, că suntem „pinduți Neamului”;

astăzi, când prin vizita ce o face Regelui Carol la Petersburg Imperatului lui Nicolae al Rusilor, sunt dați de gol politicianii cari mereu cârtiau, că suntem „pinduți Neamului”;

Bătă ce se serie acolo:

Se citează mult o vorbă a contelui Caprivi, că scena istoriei s'a largit; tot așa de bine s'ar pute zice, că s'a strîmțat, — căci chiar și capetele cele mai extreme ale Europei s'au apropiat atât de mult prin mijloacele moderne de comunicație, încât raporturile lor reciproce sunt acum mai multiple și mai intime decât odinioară cele dintre provinciile aceleiași țări.

Un curent de apropiere trece prin întreaga Europă: tractate politice și de comerț contribuie la învingerea vechilor antipatii, la apropierea popoarelor, chiar și a celor de origine diferită; și silința unor state de a se apăra tot mai mult economicește, se va sfârșita foarte curînd de o impenetrabilitate internă, deoarece-ce merge împotriva acestui mare curent general.

S'ar părea, ca și-când era afirmarea exagerată a principiului naționalităților s'ar apropia de sfîrșitul ei, și s'ar resări o nouă eră, aceea a unității și contopirii tuturor formelor culturale europene.

În urma influinței principiului de naționalitate cartă Europei a luat, în decursul celor din urmă cincizeci de ani, o altă fisionomie; multe trăsături ale acestei fisionomii apar azi cu mult mai marcate, chiar și acolo unde cu puțin timp mai înainte era încă totul șters și fără viață individuală.

În numele unor puncte de vederi, cari au cât se poate de puțin comun cu dreptul de stat tradițional, s'au desființat organizații vechi de stat, s'au creat noue și anume: unele pe baze mai largi, altele pe baze mai strîmte; puterea aceluia principiu ce a pus în mișcare lumea, pe de o parte a contopit elemente eterogene într'un întreg mai mare, pe de altă parte a căutat să sfărîme în bucăți mici și tot mai mici vechi configurații de state, la părere solide, dar a căror

necesitate escentrică de individualizare națională trebuia să ducă în cele din urmă la sinucidere națională și culturală. Silnicia unor fapte neschimbate istorice și geografice va nimici totdeauna astfel de nisuițe separatiste convulsive, și scopul lor, formarea unei forme culturale proprii naționale, nu poate fi ajuns cu siguranță de cât acolo, unde milioane de oameni, cu o presiune nelăzică, sunt în stare să înlăture orice pârdeci, astfel încât în cele din urmă poate să fie o chestiune de număr al unui popor dacă aspirațiile lui pot fi justificate sau nu.

Dacă se admite acest principiu, atunci dintre toate poporașele cari au început să se miște în orientul Europei, mai ales unuia s'ar putea proceci un viitor mai însemnat: celui românesc.

El e cel mai numeros din toate câte locuiesc în ținuturile dela resăritul mării Adriatice, dela capătul Alpilor și Sudeților până la Marea-neagră și până la stepile Rusiei de miază-zi; teritoriul lui etnic este mai compact decât al ori-cărui alt vecin al lui; dela Tisa până la țermul mării, dela virful Carpaților galițiani până la Dunăre n'are nici un rival care să se poată măsura cu el, și este o necesitate fizică, ca această masă de zece milioane de oameni să ajungă la o unitate politică, întocmai după-cum are deja unitatea limbii și a religiei.

Ceva mai bine de jumătatea tuturor Românilor s'a întrunit deja în ținutul regat al României, care sub domnia fericită și lungă a Regelui Carol I. a luat o dezvoltare atât de neașteptată, materială și spirituală, încât astăzi apare ca un punct solid în chaosul arzător, ca o rază de lumină în întunerecul nepatrunct al aspirațiilor slavilor dela resărit și dela Miază-zi.

A trecut vremea când Bismarck putea să serie că: „Gurile Dunărei au prea puțin interes pentru Germania; de 10.000 de ori mai mult Marea-Adri

președintele agenturii, că de va mai cuteza să țină astfel de întruniri fără de a le fi anunțat lui, ear' nu primăriei, are să-l pedepsească cu bani.

E clar ca lumina soarelui, că fisolgăbirul numai în virtutea unui șovinism rău aplicat a putut să comită această volnică nedreptate. Conferințele sau întrunirile agenturilor sunt mijloace prin cari „Asociațiunea” țintește la înaintarea culturii poporului, și în sensul §. 2 din statutele aprobate de ministru, ele sunt afaceri curat interne, concese prin însăși aprobarea statutară. N'are prin urmare fisolgăbirul drept de a cere, ca aceste întruniri absolut nevinovate să-i fie anunțate lui, ear' nu primăriei comunale.

E vorba dar' de încălcarea unui drept garantat prin iscălitura ministrului însuși. Casul din Tohanul-vechiu este, poate, numai începutul. Trebuie dar', — ne asociăm în această părere și propunere cu confratele din Brașov — ca de cu bun timp să se iee măsuri din partea celor competenți, ca astfel de casuri să nu se mai întempele, căci de vom ceda și ne vom supune, ca mânc o să ajungem a nu ne mai putea înființa nici agenturi prin comune — și atunci pentru ce mai are „Asociațiunea” statute întărite de guvern?

UN MEMORIAL

al naționalităților către ministerul ces-reg. din 1849.

În nr. 122 al ziarului nostru am făcut amintire, că pe când Șarjana petrecea cu deputații români, în Viena la 1849, aceștia veniseră în atingere cu conducătorii Slovacilor și Croaților, cari se aflau acolo. În convorbirile lor adese hotărâseră a așterne împreună un memorial către ministeriu în cauza egalei îndreptățiri a tuturor popoarelor din monarchie. Documentul acesta e atât de caracteristic pentru timpurile de atunci, dar' și pentru actualitatea cea mai proaspătă, încât nu ne putem abține a-l publica mai întreg așa cum îl găsim în „Memorialul” despre marele nostru om, publicat de actualul episcop dela Caransebeș.

Eată-l:

Înalt Ministeriu ces. — regesc!

Domnia feudală a fost tipul și temelul statului Austria în timpurile sale dinainte de Martie. Raportul stăpânului față cu sluga sa fiind, conform spiritului vremii, ori aspru și apăsătoriu până la barbarie, ori, precum în timpurile cele mai noue, pe cât se poate de domol și de suferit, în urma progre-

sului umanismului, a fost ideea fundamentală a tuturor așezămintelor statului, și p-terea exclusiv mișcătoare a vieții statului în statul Austriei de odinioară. Astfel e raportul guvernului față cu popoarele, astfel raportul claselor burgeze ele între ele, astfel în sfârșit al singuraticelor naționalități între sine.

Deodată veni spiritul nivelător din luna Martie anului trecut, care a răsturnat această proptea putredă a statului în întregime lui; alungat ca printr'o lovitură de pe temelul obicinuit, crepa și gema întreaga clădirea cea uriașă în stâlpii ei, amenințând de a se prăbuși. Și eată că înțelepciunea domnitoriului de atunci al atâtor țări recunoscu, că e timpul suprem a pune clădirea vastă, dacă n'ar să se dărime, pe o baă mai corespușătoare spiritului vremii. Perpicacitatea și blândețea nu-i putură îndia lui, celui în Bun, alta decât una atare, care ar fi singură în stare de a aplana interesele ocărmuirii cu acelea ale popoarelor, en' baza aceea este: responsabilitatea celei d-tăiu față cu acestea din urmă. El rosti șa dar' cuvântul cel mare al responsabilității guvernului, și modificând astfel primul din cele trei raporturi în stat pomenite mai sus, a făcut, nu e vorbă, ca punctul de gravitate cel alungat al statului mare nu se mai dă-tina așa grozav și înspăimântător (și aceasta era deja mult), dar' cu toate acestea nu se putea nici pe de departe trage nădejde, dată fiind lovitura cea puternică, într'o poziție normală a uriașei clădiri.

La Italia erupse focul, până acuma ascuns sub cenușă al deslipirii totale de către Austria; germanismul, urmărind scopul de a încheia o Germanie unificată, puternică și mare, începî a spulă cu forțe încordate stâlpii și așu clăditorii ai statului. Jămătatea din resărit a monarchiei, Ungaria, țara viitoriului Austriei, trăgînd foloase din încercăturile generale ale statului întreg și din situația apăsătoare în care se aflau popoarele ei nemaghiare, în urma intrigilor se declarase deslipită de legătura cea veche; și visînd despre o Maghiarie — mare afară din cadrele Austriei, exclusivă și privilegiată, întocmise un dualism de guverne, ce desființa unitatea monarchiei întregi.

Eată, că atunci o temere intristătoare cuprinse inimile celorlalte popoare credincioase ale Austriei. Corabia statului amenința de a se rupe în două, și cedînd Italiei balastul din miază-noapte a acestei țări, ca un lucru fără folos, era cât p'aci de a fi înghițită o jumătate a ei de către valurile germane, ear' pe de alta de alta de către valurile sângeroase ale Maghiariei — mari. Mai cu seamă popoarele slave și poporul românesc din monarchie, acești sclavi (Pariaș) printre popoarele frați, au

ost accia, cari pricepuseră în mod cât se poate de viu, toată desnădăjduirea situației de atunci a monarchiei întregi, și cari au și fost în stare a o pricepe în așa mod mulțumită situației lor isolate și avizate intru-adevăr numai a existența Austriei.

Cu inima cuprinsă de focul supărării, cu brațele pline de puterea mușchilor, atât poporul slav și alipit, cât și Românii așteptau momentul prielnic a-și dovedi credința lor strămoșească și a se arunca peste dărîmătorii monarchiei întregi. Da, ei au fost gata de luptă, dar' nu așa ca odinioară, numai de dragul luptei seltatice, ci pentru libertatea și unitatea Austriei, ear' prin aceasta pentru libertatea lor proprie. Luptătorii obicinuit cu biruințe a fost gata, da, dar' de astă dată era vorba, de a ști dinainte prețul biruinței. Și atunci Ferdinand-Cel-Bun rostise cuvîntul mareț despre egala îndreptățire, cuvîntul egalei îndreptățiri nu numai a claselor (Stände), ci și acelor, ce stăteau mai sus în scara popoarelor-iloți, a naționalităților, punînd astfel întreaga clădirea statului, deocamdată numai în principiu, pe baza singura statornică, firească și potrivită timpului.

Eată, că acum a fost decis despre soarta dărîmătorilor Austriei.

Italia a rămas păstrată pentru unitatea statului.

Minele puse de Nemți statului Austriei au fost descoperite și aruncate în aer. Ungaria-mare trecînd într'aceea într'o rebeliune deschisă, duce o luptă al cărei rezultat definitiv pentru Austria încă nu poate fi, chiar acum, îndoelnic, dacă ea ține la principiul odată exprimat, mare atât din punctul de vedere politic ca și cel moral, principiul însuflețitor al egalei îndreptățiri a naționalităților, dacă ține la aplicarea lui completă în praxă; și dacă astfel va face cu încredere apel la popoarele nemaghiare în acest mod politicește emancipate și le va înarma conform.

Vine un pasagiu cu expuneri generale politico-umanitare despre dreptate și egala îndreptățire și apoi urmează:

Intemeindu-se pe acest principiu vecinic, singur și unic drept al egalei îndreptățiri, cel dintăiu care s'a declarat deslipit de Uugaria-mare, așa deodată răsărită și anti-austriacă, a fost poporul nobil al Croaților, care aliat cu poporul-frate al Sârbilor, lăsînd să falfăe stindardul sacru al Austriei în mod falnic și cavaleresc în țeara sa atunci, când — o rușine în vece — pe pămîntul Austriei era groază a pronunța numele ei — aceste două popoare stăteau gata de luptă sfântă pentru Austria dar' acum nu mai pentru Austria cea veche feudală, ci pentru cea nouă, promițătoare

de egală îndreptățire cea sfântă, prin urmare pentru propria lor libertate. Același principiu al egalei îndreptățiri a tuturor a fost deosebit care aprinse în inimile deja rupte ale Românii și în acele ale Slovacilor din Nordul-Ungariei celor cu desevărsire nitați, o astfel de rivnă, o astfel de voinicie pentru apărarea Austriei și a libertății, cu jertfe de avere și de sânge, încât, dacă numai ar fi fost voința sorții Austriei, astăzi nu s'ar mai de loc vorbi despre un reșed din Ungaria.

Dar' politica ce se depărta de simțurile popoarelor nemaghiare în Ungaria, a voit altfel să se petreacă lucrurile. Conducerea răsboiului în Ungaria fiind încredințată unor oameni nepăsători, ce voiau să se destuliască cu starea veche a lucrurilor și de aceea bănuitori de ori-ce pornire liberă a popoarelor nemaghiare, nu numai că nu s'a putut pune până acum capăt răsboiului, ci prin îngaduința nepotrivită față cu rebelii, și în urma bănuelii greu de lupte față cu popoarele drept simțitoare, puterea rebelilor a crescut într'atâta, încât statul se vede acum chiar în nevoia de a se ruga pentru ajutor din țeară întru repunerea rebeliunii maghiare. De o astfel de strîbire a onoarei Austriei să răspundă accia, cari prin nepăsarea lor nenorocită au moleșit spiritul trupelor, cari au neglijat cauza cea bună, nespriginind indestul pe Sârbii; cari au dat pradă pe poporul românesc din Transilvania cuțitului rebelilor; cari pe poporul Slovac din Nordul-Ungariei, în număr de trei milioane, acolo, unde el se mișca în favoarea cauzei celei bune, l'a bănuit, prigonit și împedat prin așa zișii comisar regesci, fațarnici în conservativismul lor, ear' în punctul maghiarisării de o potrivă cugetători cu Kossuth, cari în sfârșit, prin toate aceste ommissa și commissa, au atîtă spiritul rebeliunii și l-au crescut mare lă-ttu perirea onoarei Austriei.

(Va urma.)

DIN ROMANIA

Profesori macedoneni.

Pentru a curma cu desevărsire toate diferendele cari s'au ivit cu ocaziunea chestiunii profesorilor din Macedonia, dl Spiru Haret, ministrul cultelor și instrucțiunii publice, a hotărît a da acestor profesori câte o sumă de bani, considerată ca indemnitate pentru cheltuielile suportate de dinșii în tot timpul cât au durat neînțelegerile dintre dinșii și dl inspector școlar Apostol Mărgărit.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI“

Edgard...

De câte-ori aprind faclia amintirii luminându-mi din trecutul vieții momente de fericire și suferință, căi îndepărtate, revin earăși, involuntar la un conșcolar și amic de-al meu, a cărui soartă tristă și seurtă a lăsat o urmă neștearsă în memoria mea.

O urșită întunecată a fost destinul acestui om, asămănătoare unei din acele zile timpurii de primăvară, care înainte de-ași deschide seninul cerului, apune într'o mare de nori.

Din considerare, că părinții lui trăesc, v'erog a-mi permite de-al numi numai cu prenumele Edgard, ce nu va influința în nici un fel aceste foi de-amintire, nici interesul cetitorului, cu atât mai mult, că numai o cruce sărăcăcioasă pe un dēmb părăsit mai stă ca un semn de întrebare jalnic după șirul enigmatic acestei vieți.

Era un caracter singuratic, care în elasticitatea și sensibilitatea lui bolnăvicioasă și nestatornică nu-l poți pricepe nici-când, fiind deplin convins de bunăvoința și sinceritatea lui.

Ședea cu mine într'o bancă, asculta cu mine acelea prelegeri, dar' privirile lui erau mereu pironite spre geamul care deschidea un orizont luminos și larg în depărtările câmpurilor. Totdeauna părea că caută căi nelamurite în viitoriu, și clipitul neliniștit în zarea ochilor lui spunea de-o

frământare internă, agitată, de-un suflet impresionabil care reaga la impresia și senzația cea mai ușoară. O coamă deasă de-un păr întunecat îi acoperea jumătatea palidei frunți, sub nasul încovoiat și subțire se înlestau două buze subțiri de-o culoare gălbue, pe cari părea mereu că joacă o respirație dureroasă. Toată fața avea o expresiune blasată, oficioasă, doar' ochii mari și negri erau vii și plini de voinicie. Faptura lui întreagă arăta pe un om slab, nevoș și obosit de lume, dar' ce contrast într' exterioru-i și energia lui intelectuală.

Eu nu l'am văzut vreodată cu o carte de școală în mână. Pătrările de oară între diferitele studii îi serveau de preparație suficientă pentru a da răspunsurile mai emnente. De mulțori când ne preparam la mine acasă vr'o trei patru laolaltă pentru o repetiție mai mare, venea pe la mine, se punea la masă, își aprindea o țigaretă, scormonea prin bibliotecă până-și afla o carte de literatură ori istorie care-i convenea, apoi cetea și frunzărea fără să-i treacă prin gând numai un moment a întreba de lucrurile ce se petrec între noi. Câte odată începea excitat și patetic să peroreze din Faust ori Byron, ne prindea de gât, se svêrcolea, gesticula cu mâinile și cu picioarele până căud se oboșea de acest joc ciudat de teatru. În secunda aceasta făcea cele mai rășlețe glume, dar' nu trecea un clipit de vreme și se înșchimba, devenea închis, gânditor, trist, o natură plină de enigme și întrebări, cum a știut'o William cel mare

la Hambet în nește tresături puțin atăt de bine destăinui. Sufletul lui părea în goana sălbatică a gândurilor muncitoare, scos din țîțele-i pacifice. Causa acestei dispoziții curioase era continua muncă spirituală și vibrația excitată a nervilor atăcați, între melancolie și o voce forțată, contopirea decepțiilor cu planurile-i ideale.

Deja pe-a șaptea clasă începu a scrie versuri, lucrînd pe lângă asta în tăcere la o carte de psihologie, seria și muncea, și de câte-ori isprăvea vr'o schită, vr'o ștrofă ori vr'un pasagiu din cartea-i de psihologie, venea la mine să-mi cetească. Eu, care eram totdeauna gata la astfel de momente, ocupându-mă asemenea cu literatura, îl primeam cu plăcere și de regulă ajungeam pe urmă în discuții polemice, în ciomageli literare. Pe cât era în alte lucruri de vehement și de iritat, pe atât se arăta la astfel de „frecări de principii” de rezervat și domol, și totdeauna după carele cele mai înfăcărute de debate, chiar dacă nu ne puteam nărăvi în noțiunile noastre, ne desprăteam în armonia cea mai perfectă, respectînd fiecare păreriile celuilalt.

Cu regrete gândesc și azi la acele oare fericite de viață. Acel timp e fasa cea mai norocoasă din traiul omenesc, nu mai ești copil... nu cunoști încă ticăloșiile lumii... sufletul ți-e curat și încărcat de iluzii... viitoriu-ți suride în colorii trandafirii. Dar' cât de seurt e acest fir de aur în pănura vieții. Abia-ți affi începutul și capătul se perde printre celelalte fire cenușii ale zilnicei monotonii, când ochii se deschid mai tare, începînd

a zări și urme de umbre printre nuanșele amăgitoare ale vieții închipuie.

Veni bacalauriatul. După săptămâni de b-cordare și frică, trecurăm cu toții acest botez întiorător pentru a obține pasaportul internațional în continuarea căii apucate. Edgard avu un succes strălucit. Lucrările lui în diferitele limbi erau de-o maturitate academică, de-o concepție adăncă, încât poate toți profesorii în umire. Limbagul poetic și clar, logica strictă, diferitele combinații și efecte limbistice și ingenioase, ce dau pe literatul iscusit, pe filologul răs-nat, ce-i promitea un viitor de aur.

Era scara după depunerea ultimelor examene. Ne întrunirăm cu toți la un banchet pentru a serba aceasta epocă senzațională și marcantă în viața de student. Mult s'beut și s'a cântat, dar' ce a impresiune mai tare, a fost o vorbire roșită de Edgard. Era un adio de plecare, un bun rămas la toți adunații, niște cuvinte adănci și simțite din peptul unui sincer amic, cari s'affit în ori-ce suflet un ecou de iubire durere. Pe cât eram de fericit în sentimentul libertății obținute prin testinionul de a solvare, pe atât mă împrejmea o cobiret tunecată, nedeslușită, la vorbele amicu meu Edgard. Mă adincisem în gânduri aiurări, și tot ce-mi suna în urechi pâr-că-i un cânt îndepărtat de lebădă, un cânt găt de cocor ce trece spre a nu se mai re-torace. A fost o seară ce a lăsat în suflet fie-ărui-a amintiri pentru o viață întreagă. Când ne-am despărțit clipeau zorii dimi-nții pe virfurile înarourate ale gasterilor de

Toți acești profesori, cari sunt în număr de 54, au declarat că sunt pe deplin satisfăcuți cu această soluțiune, că nu mai au nici un fel de pretenție și că cei mai mulți dintre ei sunt dispuși a se întoarce în Macedonia pentru a-și relua sarcina de profesori.

Corespondență.

Adunarea generală a „Asociațiunii”.
Beiuș, 8/20 Iulie 1898.

De mult nu s'a mai auzit despre cele ce se petrec pe aici. Mulți dintră ei știu nici aceea n'o știu, că oare ținese-va „Asociațiunea” la Beiuș, ori doară dacă ar fi fost să se țină, din unele cauze s'a amânat pe un oare-care timp, sau a durmit cu totul?

Acum mă aflu în plăcuta poziție de a comunica următoarele:

Chestia adunării, a cărei ținere s'a discutat încă vara trecută, n'a rămas numai vorbă, ci sub conducerea zeloșilor d-ni Nicolae Diamandi și Coriolan Ardelean, profesori, se fac frumoase pregătiri. Multă plăcere le cauzează unui român văzând tinerile odrasle cum se născuse sub conducerea susamintitilor d-ni, prin cântări și reprezentațiuni teatrale a mării însemnătății sârbătoarei.

Puțină excepțiune, toți cu mic cu mare s'au pus pe lucru pentru a se putea arăta demni pentru primirea oaspeților și a „Asociațiunii” în părțile ungurene. Da, se pregătesc în mod sârbătoresc pentru înfrățirea ei, căci ei știu ce însemnătate mare are venirea „Asociațiunii” la noi. Poporul, mai ales cel de rând, de mijloc, e însuflețit de cauză, deabia așteaptă sosirea zilei de 27 August n., ca să poată documenta că Bihorul nu e mort, nu e de tot năpusit! Da, nu e mort, și ar fi în flori de ar ave mai mulți conducători bravi ca d-nii Diamandi și Ardelean.

Dar' durere, că sunt și încă din întelepciune, cari nici mâna nu și mișcă pentru izbăvirea noastră, decum să contribuie cu ceva.

Eu cred că pentru o sfântă cauză ca aceasta nu e rusine a lua parte la cor și reprezentațiuni. Cât de frumos ar sta să vedem și pe fetițele din clasa mai înaltă alături, umăr la umăr cu celelalte născându-se pentru reușirea festivității. Cred că a participa la o festivitate publică, fie în cor, fie singuratic, nu e în detrimentul cuiva?!

În ajunul unei sârbători așa de mari confesionalismul, ce doară încă ar domni prin părțile acestea, chestiunile private ale unora, trebuie să înceteze și să luăm în considerare că suntem români și sârbătoarea aceasta este atât a uniților cât și a neuniților, — e a tuturor românilor.

Cred că toate se vor îndrepta spre bine și toți vor contribui cu cât vor pute!

Culița.

Panama aradană.

I.

(cea mică de 95.000 fl.)

Continuarea pertractării și aducerea sentinței s'a amânat, pe timp nehotărît din cauză că unor martori nu li se știe încă ubicațiunea, pe de altă parte pentru că s'a ivit necesitatea că Bács să fie pus sub cercetare medicală referitor la starea sa psihică. După publicarea amânării, advocații acușătorilor Scheinberger Moritz, Czegeky Mihály și Király Géza, au cerut punerea a-cestora pe picior liber, până la continuarea pertractărilor.

Tribunalul însă n'a împlinit cererile, fiind că motivele pe baza cărora s'au făcut la timpul seu deținerile, și azi sustau. Astfel Bács și consoții rămân și pe mai departe oaspeții temnițelor.

II.

(Cea mare de 300 mii.)

Aceasta săptămână a făcut pre bieții oficianții nevinovați să îmbătrânească cel puțin cu 10 ani.

Cercetarea de până aci în aceasta panamă afurisită a descoperit încă un complice.

În una din lădițele lui Krivány, printre multe harte, cambii, losuri, ședule de amăniet: etc, s'a aflat pe una nota: „Elzölógositotta Rózsa Endre” (a amănat-o R. E.) Nou complice al hoțului Krivány. Acest Rózsa Endre a fost mai mulți ani cancelar la comitat, și numai de 2 ani e pensionat. A trăit în bună prietenie cu Krivány, care îl ajutara și cu bani. Rózsa neagă hotărît că ar fi avut cunoștință de faptele lui Krivány. Înfrățit cu oficianții dela banca „Oszták-Magyar” se constată că persoana nu e identică cu cel ce a ridicat banii, carele sigur a fost Keresztes și s'a folosit de alt nume, ca la timpul descoperirilor să decline dela sine participarea. Furșag nou nu s'a descoperit până acum.

Cu finea săptămânii acesteia, se dă cu socoteala că cercetările se vor încheia, și apoi se va pune la cale procesul disciplinar contra oficianților responsabili.

Ministrul de interne a pus un premiu de 5 mii fl. celui ce va prinde pe Krivány. Hoțul sigur îi va da 10 mii — numai să nu-l prindă!

NOUTAȚI

Arad, 26 Iulie n. 1889.

Petrecerea împărătesei-regine în Nauheim. Se scrie din locul de scaldă Nauheim că Dr. Schott, medicul de băi, a vizitat pe M. Sa Imperăteasa-regină Elisabeta cu razele-Röntgen. Convingerea medicului e, că petrecerea M. Sale în Nauheim va avea efect foarte bun asupra stării sale sanitare.

M. Sa Imperăteasa-regină își petrece timpul de regulă făcând excursiuni pe dealurile romantice din împrejurime, dintre cari mai bucuos face excursiuni pe dealul „Iohannisberg”, fiind însoțită de D-rul Barker, lectorul M. Sale.

Se crede ca sigur, că M. Sa Francisca Iosif va cerceta pe împărăteasa-regină în Nauheim.

Plecarea din Petersburg a părechei principare bulgare s'a întâmplat Dumineca trecută, pe la 2 oare după amiază. La gară erau de față: unchiul țarului, marele duce Vladimir cu soția, în numele împăratului; toți ceilalți arhiduci și arhiducese; ministrul de externe contele Muraviev, ambasadorul turcesc, etc. Principele Ferdinand și soția lui se duc la Berlin, unde stau câteva zile, apoi trecând prin Koburg, la Tetin, spre a face vizită principelui muntenegrean.

Volnicii ungurești. Sub acest titlu „Tribuna” din Sibiu povestește următoarele:

Doamna Dr. Ioan Vartha, din București, sosită la Sibiu pentru vilegiatură, s'a prezentat la redacția noastră spre a se plânge de utragiul ce i-au făcut autoritățile ungurești dela tren.

Sosită pe la Turnul-Roșu, — spune doamna Dr. Vartha, — am urcat trenul la Tâlmăciu, unde am dat și un mare cofér cu vestimente. Am lăsat acest cofér la gară până în ziua următoare, și când mă duc să-l preiau, găsesc lăcatul frânt și coférul descuiat. Printre vestimente se găsesc semne evidente — urmele unor mâni murdare — că toate lucrurile au fost aruncate ca și când ar fi căutat după ceva.

Reclamând contra acestei nedreptăți la șeful de gară, doamna Dr. Vartha a fost tratată cu cuvinte foarte aspre și insultătoare.

— Doar' nu suntem Români, ca să furăm — zicea îngâmfatul șef.

Lustrul grobian al acestui slujbaş mojie se refrânge și asupra ministrului, ca șef al seu, dacă nu-i dă preste degete, — adăogăm noi, din partea noastră.

Reprezentanți ai armatei române

la manevrele din Bănat. Se știe, că vara aceasta se vor face mari manevre militare în Bănatul Timișoarei. La aceste manevre vor asista, ca reprezentanți ai armatei române, d-nii coloneli N. Constantinescu, Coandă și Corlătescu.

Încă un defraudant! Spre completarea pomelnicului infuit al defraudanților din nefericita noastră țeară reproducem din articolul „Stălpul sistemului” publicat în „Alkotmány” următorul pasagiu:

„Csonka Ferencz, notariul din Alsó-Szakony, de la 1883 începând de defraudat neîncetat sume mai mici, dar' punctual controlă numai după moartea notariului a dat de urma lipsei banilor.”

Ploaie cu gândaci. Mercuria trecută a căzut în Galați (România) o adevărată ploaie cu gândaci. O astfel de ploaie cu gândaci a căzut alaltăeri și în București. Lumea fu cuprinsă de spaimă și începă să fugă. Coacelele tipau, copiii sbierau, căci insectele c'o indiscrețiune revoltătoare se furău pe sub corsage și vestimente. Pe bulevarde și în Calea Victoriei milioane de gândaci au căzut, așa că trotuarele erau negre de ei. În trăsuri mii de gândaci năvăliau pe trecători. Ba intrașeră și pe ferestrele deschise ale caselor, stîrnind din somn pe cei ce dormiau. A fost ceva ne mai pomenit.

Grindină în Bulgaria. Rapoarte venite din Sofia vestesc că în zilele trecute s'a lăsat asupra unei părți a Bulgariei un mare vifor împreună cu grindină, cauzând enorme pagube în sâmbănături. În districtul Slivno grindina a nimicit vilele pe întindere de pres'e 500 hectare.

Producțiune. Corul vocal ort.-rom. din Oravița rom. va arangea în beneficiul fondului seu, sub conducerea dirigentului seu George Jian, la ruga de Sf. Elie în 20 Iulie v. (1 August n.) 1898, în teatrul de

vară din grădina hotelului „Coroana ung.” producțiune musicală cu următorul

PROGRAM:

1. Potpuriu rom. „Din șezătoare”, cor mixt de I. Vidu. 2. „Moartea lui Mihai”, legendă de Bolintineanu, musica de I. Vidu, cor bărbătesc cu solo de tenor și bassi. 3. „Lugojana”, cor mixt de I. Vidu. 4. Potpuriu din opera „Faust” de Gounod, executată de orchestră.

„Ruga dela Chiseteu”

comedie pop. de I. Vulcan.

Persoanele:

Ion Ursuț, plugar dl E. Jana; Reveca, soția lui, d-șoara I. Paleu; Paraschiva, ficia lui, d-șoara C. Guga; Trăilă Costeianu, fecior holtei, dl I. Jifcovi; Achim Ghiju, prietinel lui, dl C. Pavlovici; Efta Marcu, plugar, dl C. Lazar; Rosalina, nevasta lui, d-șoara F. Cotirlă; Costa Hirșu, insurătel, dl G. Jian; Gruia Goruianu, cismar dl C. Lazar; Șloim, precupeț de tîrg, dl I. Jana; Lica Sica, plăeș, dl I. Neda; Chira Crăciun, dirigentul corului, dl I. Cotirlă; Chinezu, dl G. Cotirlă; O fată de țeran, d-șoara M. Neda; Altă fată, d-șoara A. Bogdanu; Un covrigar, dl E. Fara; Un turtar, dl I. Ghitera; Coriști, coriste, popor. După producțiune joc.

Prețul intrării: Locul I. 60 cr., (seara la cassă 70 cr.) Locul II. 50 cr. Locul III 30 cr. Bilete de intrare se vînd la dl C. Pavloviciu, în prăvăliile dlor Iustin Vălcăeanu, George Bogdanu și seara la cassă. Inceputul la 8 1/2 oare seara.

Convocare.

Despărțământul XXV (al Ludoșului) al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” își va ține adunarea sa generală ordinară Duminecă în 7 Aug. st. n. a. c. în M. Ludoșiu la 4 ore după amiază pe lângă programa publicată în convocarea adunării pe 3/15 Maiu a. c., care din cauza timpului nefavoritor nu s'a putut ține.

La această adunare se invită toți membrii „Asociațiunii” din acest despărțământ precum și toți amicii și sprijinitorii Asociațiunii.

Căpușul-de-Câmpie, 22 Iulie st. n. 1898.
Vasilu Suciu, Romul S. Orbean,
dir. desp. XXV. al Asoc. secret. desp.

ULTIME ȘTIRI

Răsboiul.

Madrid, 25 Iulie. Guvernul se străduiește din toate puterile sale întru încheierea păcii, dar' lucrurile în această privință tot stau încă foarte problematice.

Bruzela, 25 Iulie. Don Carlos, pretendentul la Tronul Spaniei, a plecat de aici spre acolo, pe cale ocolită.

Luzerna, 25 Iulie. Don Carlos a sosit aici pe vreme mai îndelungată.

Invitare la abonament

Decșhidem prin aceasta abonament pe al III-lea Quartal resp. al II-lea sem. 1898 la

„TRIBUNA POPORULUI”

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an . . . . . fl. 10.—
Pe 1/2 an . . . . . „ 5.—
Pe 1/4 an . . . . . „ 2.50
Pe o lună . . . . . „ 1.—

Pentru România și străinătate
Pe un an . . . . . franci 40—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, avînd o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domniî cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Dumineca.

Administrația
„TRIBUNA POPORULUI.”

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Redactor responsabil Ioan Russu Șirianu.

aleea umbrasă, și osteniți și somnuroși ne risipim fiteși-care spre casa lui.

În ziua următoare intră Edgard, pe la acee oare, la mine în odaie. Zăceam încă în pat. Imi dete voios o bună ziua, ș'apoi se așază pe dunga patului meu. Imi spuse multe de planurile și ideile lui, în privința studiilor mai departe, dar' povestea cu oarecare oboseală și îngrijat. Intre altele îndrugă gânditor:

Împrejurările mele materiale imi vor permite un trai tare retras și sărăcăcios. Sper că numai ziaristica va putea să-mi servească o proapță de susținere. Pentru un stipendiu ai lipși de protecțiune, și asta-mi lipsește. Sunt atât de supărat câte odată când mă cuget la viitorul meu, în cât mai bine ași voi să nu trăiesc, de cât între astfel de circumstanțe care-ți fac ori ce înaintare imposibilă.

Vieța întregă-i o porcărie.

Anomaliile sociale, spiritul de partide, corupția financiară, decadența morală, mișelile juridice, egoismul brutal și desconsiderarea totală a de-aproapelui, sunt niște rele cari împiedică ori-ce om drept și cu caracter a propăși, a înainta. Apoi meșteșugul miliției. Câți bani nu consumă acești „ciorapi vineți” cu puști cu șase focuri și arată-mi un progres folositor pentru prosperarea unei națiuni ori țeri? Oare nu am putea noi și fără aceste ființe cu nasturi de aur să trăim și să ne simțim bine? Cu jumătătea din paralele cari se mănâncă cu arma ai putea potoli miseria întregii Europei și ce nu ai putea face cu cealaltă

jumătate? Câte stipendii pentru studenți săraci, fundațiuni filantropice, institute de civilizație, spitale, drumuri și poduri pentru ușurarea comerțului, asociațiuni de economie, nu ai putea aduce la cale cu această sumă de milioane? — Acolo risipire și pradă superfluă, și aici — amorțire de forțe vitale, de energii cari ar putea produce. Din cauza sărăciei câte talente și suflete generoase nu se prăpădesc neștiute și ne ajutate de nime în păturile întunecate ale acelor clase de oameni cari abia viețuiesc cu pâine și apă.

Unde-i acea dreptate, egalitate, umanism? Toate perversitățile acestea există, și sunt înbrăcate frumos în haina legii, dar' nițel uloi socialist, puțină smoală demagogă nu ar strica la osia societății, de nu se vor înșchimba lucrurile, și în locul acestor remedii s'ajungă o dosă de „nitro-glicerină” la izbândă, pentru a răsturna aceste ziduri muzeizate, pline de miasme infectătoare.

După vorbele acestea urmă o pauză. La cuvintele mele că „ești prea svăpăcat în dogmele tale moderne”, răspunde vehement și înflăcărat! „Nu! Nu! Numai o vieță trăim. Numai o tineretă cuprinde vremea ta atât de scurt măsurată. Să simți tu în tine putere și încredere de a servi omeniei prin fapte și lucruri de progres, și a fi împedecat, împedecat de tot de prejudiciile sociale, de a ajunge la calea care-ți e menită și arătată de natură, e o crimă.

(Va urma.) Traian Mihaiu.

Bursa de mărfuri dela 26 Iulie n. 1898.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chigr.		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chigr.	
		dela	pană		dela	pană
G r a u						
Bănățene vechiu	76	9,70	9,75	76	—	—
Grâu dela Tisa v. n.	77	9,80	9,90	77	—	—
Grâu dela Pesta v.	76	9,70	9,75	76	—	—
Grâu de Alba-Reg v.	76	9,70	9,75	76	—	—
Baieca v.	76	—	—	76	—	—
Grâuung de Nord v.	76	—	—	76	—	—
Săminte vechi ori nouă	Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chigr. dela	pană		
Săcară	de vinars	—	8,0	8,35		
Orz	de bere	—	12,0	12,50		
Ovăz	—	—	7,10	7,60		
Cucuruz (porumb)	bănăț.	—	—	—		
Meiu	de altsoiu	—	—	—		
Hrișcă	—	—	—	—		
Marf. pe term.	Grâu	Sept.-Oct.	8,88	9,00		
	Cucuruz	Mart.-Apr.	5,07	5,33	10,65	
		Maii-Iun.	—	—	5,06	
		Iulie-Aug.	—	—	—	
		Mart.-Apr.	5,67	5,80	—	
		Oct.	—	—	—	
Produce div.	S o i u l	Cursul dela	pană			
Săm. de trif.	Lucernă unguroască	—	—	—		
Oleu de rap.	roșie	27,00	29,00			
Uns, de pore	rafinat	95,00	60,00			
Slănină	dela Pesta dela țeară	39,00	60,00			
Său	svântata	—	—			
Prune	afumată	—	—			
Ulețar	siavon, nou	6,25	6,40			
Miere	bănățene	12,00	16,00			
Ceară	brută	—	—			
	gabină străcurată	—	—			
	de Rosenau	—	—			

P i a ț a.

	Arad	B.-Pesta
Grâu vechi	fl. 11.—	fl. 8.85 p. toamnă
" nou	" 9.—	" —
Cucuruz	" 4.80	" 4.36 „ Aug.
Orz	" 7.50	" 6.— „ Sept.
Săcară	" 7.50	" 6.83 „ toamnă
Ovăz	" 7.60	" 5.53

Cursul pieții din Arad.

Din 26 Iulie n. 1898.

Hartie-monetă română	Cump.	9.47	vând	9.51
Liro turcești	—	—	—	—
Imperiali (15 R. aur)	—	18.90	—	19.—
Ruble rusești 100 à	—	126.—	—	127.—
Galbeni	—	5.58	—	5.63
Napoleon-d'ori	—	9.48	—	9.53
100 Marec germane	—	18.50	—	18.80
Livro sterling	—	12.90	—	12.—

Bibliografie.

„Manual complet de Agricultură rațională.” de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala centrală de agricultură dela Ferăstrău și la Seminarul Nifon Mitropolitul, pentru usul școalelor speciale secundare și superioare de agricultură, Seminarilor, școale normale, studii particulare și de consultat pentru agricultorii practici.

Cartea a fost aprobată de Ministerul Agriculturii, Comerciului, Industriei și Domeniilor, și subvenționată de Asociațiunea transilvană pentru literatură română și cultura poporului român din Sibiu, de Reuniunea agricolă a comitatului Făgăraș, și numeroase alte societăți științifice și economice.

Lucrarea cuprinde 4 părți:

Partea I. Agrologia sau agricultura generală — 33 coale de tipariu având 217 figuri intercalate în text. Costă 5 coroane sau 7 lei.

Partea II. Fitotechnia sau cultura specială a plantelor, împreună cu Fânatele și pășunile — 38 coale de tipariu cu 202 figuri în text, costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea a III. Zootechnia sau cultura vitelor, împreună cu nutrițiunea vitelor, industria lăptăriilor și cunoașterea lânii, peste 30 coale de tipariu, cu vr'o 200 figuri în text, diferite rase și specii de vite domestice copiate

după natură, (Se află sub tipariu și va apăre până la finele anului) costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea a IV. Economia rurală (va apăre mai târziu).

Cartea este în 4 volume mari deosebite, formând însă un singur tot și cuprinzând tot ceea ce privește agricultura, atât din punct de vedere științific, cât și practic. Este scrisă într'un limbaj ușor, popular, cu terminii culeși din însuși graiul poporului agricultor. Ea se deosebeste în mod esențial de produsele literare similare, apărute până acum în limba română, prin varietatea și cuprinsul ei, căci este cea dintâi carte de specialitate care ia concurența cu cele mai bune lucrări germane și franceze. Toate societățile literare naționale și Revistele de specialitate au recunoscut unanim valoarea ei.

Ea umple un mare gol în literatura română de specialitate și n'ar trebui să lipsească de pe masa nici unui agricultor practic, mare și mic, cum nici din Bibliotecile școlare și ale Reuniunilor culturale și economice. Prețul, față cu sacrificiile făcute de autor în adunarea materialului și munca depusă, este moderat.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866-1880. Volumul I. 1881-1896. Edițiunea Academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră” de sub direcțiunea dnei Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula „Realități și Visări”, novelete. — Nr. 2. Iosif Baban „Iancu de Hunyad”, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc „Versuri și Proză”. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu „Fabule alese”. — Nr. 6. N. Macovisteanu „Dela Sate”, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș „Întocmai!” comedie. Nr. 8-9 O. G. Lecca „Istoria Țiganilor”.

Nr. 10 E. Hodoș „Convorbiri pedagogice”. Nr. 11-12 E. Hodoș „Cânteece Bănățene”, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand

„Istoria universală” pentru școalele secundare de Vasile Goldiș, profesor. Volumul III. Evul nou. Editura librăriei Nicolae I. Ciureu. Brașov. 1897.

„Acte și documente relative la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888-1896. Tipografa Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul II) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Patis.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1856.

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septembrie până la 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856-7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

„Manual de Theologia Morală” de Dr. Athanasie Mironescu Craioveanu, profesor la universitatea din București. Tipografa „Cărților bisericesti”.

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente

NOTE

Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului” A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci

P L I C U R I

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebreale

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.